

Lesson 6 – Sending Spies – 1:22-45

Objective: Students should appreciate how questions about the details of a text can be answered by looking at the context. Students should be able to compare the story of sending spies as recorded in Bemidbar and Debarim, list three differences, and reconcile the differences historically and literarily.

One of the most important messages of this speech is to encourage the nation to go into the land and fight. The previous generation was not brave enough and Moshe's fear was that the new generation would again be too scared to fight. This section together with the next two chapters are all designed to address this fear.

Activity: (3 periods)

Sending Spies

For each question, write the answer in your own words and cite the *pasuk* where you found the answer:

1. Read Devarim 1:21-45. Whose idea was it to send the spies?
2. What was the purpose for sending the spies? What kind of information were they supposed to report on?
3. What was their report?
4. Read Bemidbar 13:1-33. Whose idea was it to send the spies?
5. What was the purpose for sending the spies? What kind of information were they supposed to report on?
6. What was their report?
7. Can you think of a solution to any of the differences between Debarim and Bemidbar?
8. Read this Rashi. How does he reconcile questions 1 and 4?

רש"י במדבר פרק יג
שלח לך - לדעתך, אני איני מצוה לך, אם תרצה שלח, לפי שבאו ישראל ואמרו (דברים א, כב) נשלחה אנשים לפנינו, כמה שנאמר (שם) ותקרבוני אלי כלכם וגוי, ומשה נמלך בשכינה.
9. Is it a sin to send spies at all? Should Bne Yisrael have just trusted? See Bemidbar 21:32 Yohoshua 2:1, and Devarim 1:23.
10. What is Moshe's overall purpose in quoting the story of the spies? How may that motivation have effected which details of the story he chose to emphasize?

Sending Spies - Summary Table

דברים פרק א	במדבר פרק יג
<p>(כא) ראה נתנו וידוד אלהיך לפניך את הארץ עלה רש פאשר דבר דוד אלהי אבתיך לך אל תירא ואל תחת : (כב) ותקרבון אלי כלכם ותאמרו ושלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדוד אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן : (כג) ויטיב בעיני הדוד ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט : (כד) ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה : (כה) ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר ידוד אלהינו נתנו לנו : (כו) ולא אביתם לעלת ותמרו את פי ידוד אלהיכם : (כז) ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת ידוד אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו : (כח) אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול נרם ממנו ערים גדלות ובצורת בשמים וגם בני ענקים ראינו שם : (כט) ואמר אלכם לא תערצון ולא תיראון מהם : (ל) ידוד אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם : (לא) ובמדבר אשר ראית אשר נשאת ידוד אלהיך פאשר ישא איש את בנו בכל הדוד אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה : (לב) ובדוד הזה אינכם מאמינים בידוד אלהיכם : (לג) ההלך לפניכם בדוד לתור לכם מקום לחנותכם באש לילה לראיתכם בדוד אשר תלכו בה ובענו יומם : (לד) וישמע ידוד את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר : (לה) אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם : (לו) זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר דוד בה ולבניו יען אשר מלא אחרי ידוד : (לז) גם בי התאנף ידוד בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם : (לח) והושע בן נון העמד לפניך הוא נבא שמה אתו חזק כי הוא ינחלנה את ישראל : (לט) וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה : (מ) ואתם פנו לכם וסעו המדברה דוד גם סוף : (מא) ותענו ותאמרו אלי חטאנו לידוד אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו ידוד אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלת ההרה : (מב) ויאמר ידוד אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם : (מג) ויבאו אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי ידוד ותזדו ותעלו ההרה : (מד) ויצא האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם פאשר תעשינה הדברים ונפתו אתכם בשעיר עד חרמה : (מה) ותשבבו ותבכו לפני ידוד ולא שמע ידוד בקלכם ולא האזין אליכם :</p>	<p><b>(א) וידבר ידוד אל משה לאמר : <b>(ב) שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד אחד למטה אבותיו ותשלחו כל נשיא בהם : <b>(ג) וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי ידוד כלם אנשים ראשי בני ישראל המה : (ד) ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור : (ה) למטה שמעון שפט בן חורי : (ו) למטה יהודה כלב בן יפנה : (ז) למטה יששכר יגאל בן יוסף : (ח) למטה אפרים הושע בן נון : (ט) למטה בנימין פלטי בן רפוא : (י) למטה זבולן גדיאל בן סודי : (יא) למטה יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי : (יב) למטה דן עמיאל בן גמלי : (יג) למטה אשר שתור בן מיקאל : (יד) למטה נפתלי נחבי בן נפסי : (טו) למטה גד גאואל בן מכי : (טז) אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע : (יז) וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם את ההר : (יח) וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב : (יט) ומה הארץ אשר הוא יושב בה הטובה היא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים : (כ) ומה הארץ השמנה היא אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים : (כא) ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא חמת : (כב) ויעלו בנגב ויבאו עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים : (כג) ויבאו עד נחל אשכל ויבאו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישארו במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים : (כד) למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר קרתו משם בני ישראל : (כה) וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום : (כו) וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה וישבו אותם דבר ואת כל העדה ויראו את פרי הארץ : (כז) ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה : (כח) ואפס כי עז העם הישב בארץ והערים בצרות גדלות מאד וגם ילדי הענק ראינו שם : (כט) עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוי והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן : (ל) ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה : (לא) והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו : (לב) ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות : (לג) ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם :</p>

Answers:

1. BneiYisrael, pasuk 22.
2. Choose military strategy – strictly a practical military mission, pasuk 22.
3. They brought fruit and said the land was good – agriculturally, pasuk 23. Note that no mention is made of the results of the military mission they were assigned. This is the first hint that Debarim is not a complete story.
4. Hashem, pesukim 1-3. Note that although Rashi understands לך as meaning “for your own sake” implying that Hashem disagreed, this is not the peshat. Grammatically, לך is simply a part of the verb form indicating its subject.
5. The land – agriculture, people and cities, military strength, pesukim 18-20. This is not just a practical military mission but also a fact finding one perhaps meant to encourage the people with promises of a rich land. If you want to really concretize this difference try showing them a copy of the US national budget ([L06 Perek 1 - Spies - US Budget.doc](#)) and ask them to choose which agency or agencies would have sent the spies in each story. You can also use this budget for Lesson 5 by asking which agency those leaders belonged to and which agency is the US missing (Dept. of Prophecy).
6. The land is good but the cities and people are formidable, pesukim 27-29. So far they didn't sin, they just told the truth. The problem comes in 31-33 when the ten spies go beyond the factual report and give their own fears and exaggerate the negative aspects. See Judaic Seminar 2:51.
7. It's important to give students a chance to think for themselves if only so that they appreciate your answer.
8. Both stories happened in sequence: first BneiYisrael asked and then Hashem agreed. While Sota 34b implies that Hashem only agreed as a *bediabad*, Rashi and Ibn Ezra don't necessarily take the request as a negative. An insightful understanding into how one event can be attributed to both God and man is found in Judaic Seminar “Some Reflections on Parashat Shelah Lekha” pasuk 2:
9. No, it is not a sin to send spies – אין סומכים על הנס. Moshe has sent spies in the past, he thinks it's a good idea to do so here, and Joshua will successfully send spies in the future. Therefore the sin of the people was that they let themselves be intimidated and didn't trust that God will help them win the war.
10. Moshe has two primary purposes in retelling the story. One is to give background information about the present situation: why didn't our ancestors go into Israel and why Moshe can't go with them. Second this is Moshe's pep-talk to make sure that BneiYisrael will not make the same mistake as their parents but will have courage to go to war. This understanding helps explain why Moshe picked out only certain details of the story and ignored others. From Judaic Seminar by Rabbi Ralph Tawil:

The most glaring difference between the story of the spies in Numbers 13 and that in Deuteronomy 1 is the source of the idea to send spies. According to Numbers it is God who commands the sending of the spies, whereas in Deuteronomy it is the people. Likewise the mission of the spies is different in Numbers and in Deuteronomy; the Numbers account containing the instruction to find out whether the land was good or not, a directive absent from the Debarim narrative. In addition, the report of the spies is different in both stories. There are other differences in the subsequent events, but it is the difference in the report that most clearly shows how the original story is being used by Moshe to teach a lesson.

The original report in Numbers 13 contains two basic parts: 1) The land is good 2) the people are strong and the cities are big and fortified. When Moshe retells this story he says:

"and they took in their hands of the fruit of the land and they brought it down to us, and they told us that the `good is the land which YHWH our God gives us.'" (Debarim 1:25)

This, however, is only half of their report. The section of the report which speaks about the strength of the people and their cities is omitted, even though Moshe knows about it as we see in Debarim 1:28 ("Our brothers have melted our hearts saying: `They are a greater and more exalted nation than us with great cities fortified to the sky...") If Moshe knew this part of the report why did he not include it in the original report in Debarim 1:25? Clearly he is retelling the story in this way to teach them a lesson. It is possible that Moshe wants to point out to the people how wrong they were for not going into the land even though they received a good report. Had he included the negative part of the report initially the new generation would have justified the people's refusal to go into the land. They might have seen the people's reluctance as legitimate, a mistake Moshe wanted to prevent from recurring. That is why he only tells half the report at first-- to fully lay the blame on the people for not listening to the good report. (1:26 "and you did not feel like going up, and you rebelled against the word of God.")

This explanation could also be used for who decided to send the spies. It was the people's idea originally and not God's. The people do not trust God when he says he has given the land to them, they have to see for themselves. (1:21) It is clear, then, that Deuteronomy is repetition with a didactic purpose, presenting Moshe, before his death, learning and teaching the lessons of history to the Israelites, in order to prevent repetition of the mistakes of the past.

This chart can be given out as review or can be given out blank as a quiz.

	במדבר יג	דברים א	Resolution
Whose idea was it to send spies?	ה'	בני ישראל	It was people's idea originally which Hashem agreed to. Moshe emphasizes the people's role to lay the blame on their lack of courage.
What was their mission?	Agriculture and Military	Military	The mission included both parts but Moshe only mentions practical military part to emphasize that the spies were only to tell them which way to go and not whether or not to go. They sinned when they gave their own opinion about whether to go since that was not part of their mission.
What was their report?	Good Agriculture Difficult to Conquer	Good Agriculture	Moshe left out the bad part of the report in order not give an excuse to the previous generation and not to scare the present generation.

[L06 Perek 1 - Spies - Summary Chart.doc](#)

	במדבר יג	דברים א	Resolution
Whose idea was it to send spies?			
What was their mission?			
What was their report?			

[L06 Perek 1 - Spies - Quiz.doc](#)

Discussion:

1. Talk about how important it is to read between the lines in order to find out what someone's real intention is. This is an important skill to have in all school subjects and areas of life. Perhaps bring in a newspaper article and show how its headline, pictures, and structure twist a story to give a certain message.
2. Often we know the right thing to do but lack the courage to pursue it. Ask the class to think of an example of this from their own lives or, if they are too shy, choose a common problem like cheating, smoking, peer pressure... Discuss how one's decision about how to act has a lot to do with how one interprets the situation, i.e. which details do you emphasize. Don't think about how you might be left out if you don't follow the crowd. Instead trust that everyone will look up to you for doing the right thing.

Other Topics:

On the subject of why Moshe did not enter the land and the seeming contradiction between **במדבר כ"ב** and **דברים א:לז**, the commentary of Abarbanel is especially insightful and fits well with the pesukim.